

Fra de mollstemte skoger

SNY

Magnus Buflod Ola Jonsmoen Ove Røsbak Gulbrand Sætern Einar Skjæraasen Oddvar Øieren Hans Børli Rolf Jacobsen

Ho takka fint for gåva, rendølen, men eg kunne ikkje unngå å merke meg det skeive smilet hennar. Først mange år etter epletreet's visse død forstod eg – vestlendingen – at eg neppe hadde vore ute ei vinternatt før. At eg ikkje eigentleg forstod *frostrøyk* og *stålis*. Kanskje var det først i arbeidet med trioens sitt tredje album at eg kunne skjøne meg på hedmarkingen, og det ho og han veks opp i, blir og er.

Fra de mollstemte skoger møtast for tredje gong i studio med notatboka full av hedmarkspoesi. Denne gongen med eit knippe vinterdikt skrive av diktarar som sjølv høyrer heime i desse mollstemte skogane, i varme tømmerstover med frostrosar på glasa og lukt av kaffi og kvae.

Blømande stjerneåkrar og is i tronge årer men òg solkyss, mjuke dyner og heiteste helvete får skreddarsydd musikk av Tove, Hege og Annar som løftar orda opp og ut frå papiret.

Jorun Marie, produsent

FRA DE MOLLSTEMTE SKOGER ER:

Annar By – sang, gitar, tramp

Hege Nylund – sang, ukulele, autoharpe

Tove Hagen – sang, fele, cello

Stjernesnø

Magnus Buflod / Tove Hagen

No yrjar ned ifrå det tette grå
den himmelreine, tindrekvite snøen,
sig ævestilt og seint i kvar ei krå
innetter endelause, blakke bøen.

Eg fangar desse vesle fjom som fell
og granskar forma på dei minste gryner.
Som ørsmå stjerner drys dei ned i kveld
og gøymer jorda under mjuke dyner.

Dei vesle fjom, – no kjem dei ned til meg!
I heite hugen sviv dei inn og svarar.
Eg stansar sæl og undren på min veg
og høyrer Han som frå det høge talar.

Snø no i kveld

Ola Jonsmoen / Annar By

Så rart å gå ein kveld det snør
i mørkret langs ein gammal veg,
la frosten bite.

Gå og vite her gjekk grannar før
og lell fins ingen spor
for alle far er kvite.

Da tenkjer eg: Slik er det, brør,
slekter trør på snøkvit veg
utan sjøl å vite

at allting kverv i fokk frå sør,
bort det blæs, men fins som før,
og godt det er å vite

at steg dei kverv ein kveld det snør
men inni oss ligg vegen trødd
om alle far er kvite.

Nocturne

Ove Røsbak / Hege Nylund

D'er godt å gå i skoga når det kvelde,
på skarasnø i mars kæn du gå langt,
og glømme verda, både rætt og vranget,
og itte lengte ætter andre steller.

Du ser at hele stjerneåker'n blømme,
og månen ligg på rygg og har det bra.
Du høre skogen kviske sakte da,
og kanskje hele himmelrommet drømme?

En skugge spring, det var en oppskræmt hara
og skaran knitre lengi etterpå.
Du stænse litt. Men det er godt å gå
på skarasnø i mars og bære vara.

Jolekveld

Magnus Buflod / Hege Nylund

Så stilt, så stilt no snøen fell.
Og mjukt og lett som dun
han legg seg rein og kvit i kveld
på stovetak og tun.
Frå høge himlar kjem han ned
med førebod til jord
og talar liksom englar, fred,
med milde, sæle ord.

Og kvart eit hjarta kjenner vel
at det i kveld er jol.
Kvar olding og kvar barnesjel
i slott og fatig skjól,
og ku på bås og kalv i bing
og hest på stallen med
og katta borti kroken sin –
kvar nem det same – fred.

Og kyrkjeklokka tonar inn
i kvelden kvit og klår;
til redde hjarto veg ho finn
der angst og uro rår.
Å, jolekveld, du himmelrøyst
som søker kvart eit sinn,
du kviskar fred, du talar trøyst
og andar livet inn –.

Det strøymer på meg sterkt og blidt,
eg er så glad og sæl!
Det ringjer inni hjarta mitt,
det tonar i mi sjel!
Takk Jesus, Frelsar, det er du
som gjestar oss – så eg
og vi som born kan leva, bu
i heimen god med deg.

Vinterspeilet

Gulbrand Sætern / Annar By

Elver, sjøer, bækker, dammer
jevner sine brist og skrammer
lægges ned som slepet glass,
skaaret rent og fint tilpass
i de stenbesatte rammer.
Nagles fast av kulden hvass.

Iskrystaller, glatte stener
rimbedrysset siv og grener,
strandens fine hvite sand
danner rammen; og den kan
finkle skjønt naar sol forener
sig med den fra strand til strand.

Nu i uker, kolde, lange
vil ei mer av vindens sange
speilet bukles, men i fred
kan det tydelig ta med
i sit blanke glass de mange,
som fortryllet stirrer ned...

Høie fjeld med sne om panden,
tagget skog i himmelranden,
og den bratte birkeli;
pipers røk, og skyen fri;
taarne, taker, hele stranden...
speiles klart og rent deri.

Speiler dagens lyse billed,
gjengir himlens blaa med mildhet,
kysser solen banen ut.
Og naar dagens lys er slutt
kommer natten mørk. I stillhet
speilet blir av stjerner brutt.

Det lufter lørda'n

Einar Skjæraasen / Hege Nylund

Ho møter mannen med gla'e auger,
og det er mest som e sjelemette
å få'n hematt – og kjenne teven
tå tømmerkoie og skogskar-svette.

Han står et augblekk og sir, og værer
inn hele hemmet med sterke longer.
Det lufter nyflidd og rent og strukint
tå hus og kjerring og fire onger.

Men onga kaster seg over skreppa
og fær og fikler te lokket glir opp,
for det fins itno så fint i verda
som luft tā kjøpbrød og syn tā sirop.

Og flesket freser og kaffen putrer.
Små munner pjatrer om nytt og viktig.
Mot mjuke kjakar stryk grove hender.
Det lufter lørda'n og godt og riktig.

Så sløkkjes lyset, så stilner ståket,
og fire ongkroker ligg og snuser.
Og han og ho: De'r godt å kjenne
den stille varmen som hemmet huser.

Naturlig forklaring

Oddvar Øieren / Tove Hagen

Folk står sjelden i kirkeko
i Østerdalen. Midtvinters.
Itte det at dom er lunkne, snarere
tar dom Skriften på ordet.

Du vet:

Når gradestokken tre vikur i trekk
viser minus trettifem,
frostrøyken driver fra prestekjeften
og det er issørpe i døpefonten,
skal du være forsiktig med
å skildre heiteste helvete
for en østerdøl.

Det kan bli for fristende.

Kjerringvise mot vinter'n

Einar Skjæraasen / Tove Hagen

Hei så sulla
karde ulla
tå varmeste to.
Svarte skogen står i åsa
og vogger i sno.

Hei så sulla
spinne ulla,
hei, tvinne og trø.
Mauren kravler inn i tuva
og venter på sno.

Hei så sulla
bitte ulla
tå raggrå'en stri.
Kvite stjerner skin i elva
ved Mekjelmess-ti'.

Hei så sulla
vende ulla
mot villskap og vær.
Kom så kalde, kvite vinter,
men rør itt'n Pær!

Hu Marja frå Nazaret

Ove Røsbak / Hege Nylund

Hu Marja er frå Nazaret,
men ska tel Betlehem.
Men ælt hu drømme om i natt
det er å kåmmå hem.
Ælt hu drømme om i natt
det er å kåmmå hem.

Hu er ei vakker jinte.
Så jomfruren som snø.
Men nå i natt i Betlehem
da må a Marja fø'.
Nå i natt i Betlehem
da må a Marja fø'.

Hu tenkje over livet sitt.
Da blir 'a taus og rar.
For ungen borti krybben der
hæn har jo ingen far,
ungen borti krybben der
hæn har jo ingen far.

Hu er i følgje med en menn
som hu er låvå tel.
Men hu har itte rørt ved hæn
og ingen andre, hell.
Hu har itte rørt ved hæn
og ingen andre, hell.

Hu engste seg, men kjæm ihau
et syn som hu har sett
en kveld hu satt i enerom
i bya Nazaret
en kveld hu satt i enerom
i bya Nazaret.

Da kom en engel plutselig
Hæn hadde med seg bud.
A Marja hørde dæ hæn sa
om nåde og om Gud.
A Marja hørde dæ hæn sa
om nåde og om Gud.

Hu vart så redd, hu satt og skalv.
Men hæn som sto der sa
hu skulle bære roa seg,
hu skulle vara glad.
Hu skulle bære roa seg,
hu skulle vara glad.

Nå ligg hu her og ser seg om.
Får slettes itte såvå.
Hu tenkje på den engelen
og dæ som hæn har låvå.
Hu tenkje på den engelen
og dæ som hæn har låvå.

Så vart det født en gutt i natt
blant esler og blant lam.
Og mor hass ligg og ser på hæn
tel mårråsgryet kjæm.
Mor hass ligg og ser på hæn
tel mårråsgryet kjæm.

Besk trøst

Hans Børli / Tove Hågen

Du tåler alt
av snø og kaldt
og is i trange årer
så lenge det smaker salt
av dine tårer.

Kva var ei vinternatt utan deg

Magnus Buflof / Tove Hagen

Eg ser ditt skin gjennom rimlagd rute,
ditt mynster, din farge kjenner eg att.
Gulbleik mot himmelen blå der ute
siglar du audmjuk og einsam i natt.

På ruta dei fagraste roser du teiknar,
i rimfrost du syner din fargesans.
Men blygen i havblått heimsrom du bleiknar,
for lånt er ditt ljøs, ditt gull og din glans.

Men ver ikkje blygen du bleike måne,
ditt dimme ljøs er ein verdfull skatt.
Din lut i livet er nett å låne
ljøset til oss i vår vinternatt.

Eg lengtar ofte til deg der ute
når ljøst du målar mitt soverom.
Eg andar kikhol på rimut rute
og augo møter din herlegdom.

Og gøymde minne i hugen blenkjer,
du måne, lyser i mine steg
Eg står ved glaset og ser og tenkjer:
Kva var ei vinternatt utan deg!

Ser du de store liers land

Rolf Jacobsen / Annar By

Ser du de store liers land
skråne fra fjellet mot elvenes sand,
løfte sig tungt tilbake
mot tinder i nattebrand.

Ser du de syngende elvers vei
ut mot det ville hav,
skåret av breens veltende plog,
flekke av voller og skygget av skog
møter det dig.

Her i det store, blåsende fang
hvor blomsten møttes av sne,
finner du vuggen hvor tidenes vé
født i sang.

Fra de mollstemte skoger is a folk music trio from Hedmark in Norway. The three musicians write music to poems by poets who also come from the deep forests of Hedmark. “Sny” is their third album and this time they have drawn inspiration from the long, cold winters of Hedmark, “sny” meaning “snow” in Hedmark dialect. The songs tell tales of starlit snow, warm log cabins with frosty roses on the windows and the smell of warm coffee and wood burning in the fireplace.

1. Starry Snow
2. Snow Tonight
3. Nocturne
4. Christmas Eve
5. Winter's Mirror
6. The Air of Saturday
7. Natural Explanation
8. A Wife's Song Towards Winter
9. Mariah from Nazareth
10. Bitter Comfort
11. What Is a Winter's Night Without You
12. Can You See the Land of Wide Hills

Fra de mollstemte skoger is:

Hege Nylund – vocals, ukulele, autoharp

Tove Hagen – vocals, fiddle, cello

Annar By – vocals, guitar, foot percussion

www.frademollstemteskoger.no

kontakt: tovefele@gmail.com

Alle arrangementer ved Fra de mollstemte skoger

Innspilt hos Hallibakken Lydproduksjon, Nesbyen, 10.–15. september 2018

Lead vokal på Vinterspeilet ble spilt inn hos Ole Peder Teigen 2. oktober 2018

Mikset og mastret av Tor Magne Hallibakken

Produsent: Jorun Marie Kvernberg

Coverdesign: Eva Karlsson | Fotograf: Trygve Opseth | Engelsk tekst: Anne Nylund

Diktene er hentet fra disse diktsamlingene:

Magnus Buflod «Dagrand» Noregs Boklag 1942 / "På leiting" eget forlag 1934

Ola Jonsmoen «Ut å sjå og heim og dans» Det Norske Samlaget 1985

Ove Røsbak «Når tida kjæm» Gyldendal 2008

Gulbrand Sætern «Gulbrands viser» O.A. Vindhols forlag 1924

Einar Skjæraasen «Danse mi vise, gråte min sang» Aschehoug 1949

Oddvar Øieren «Hedmark forteller» Fagbokforlaget 1985

Hans Børli «Siste dikt» Aschehoug 1991

Rolf Jacobsen «Jord og jern» Gyldendal 1933

Diktene er trykket med tillatelse fra forlagene:

Det norske Samlaget, Gyldendal, Sør-Odal Kommune, Aschehoug og Fagbokforlaget.

Takk til forfattere og rettighetshavere for at vi får bruke de vakre diktene vi har valgt ut og for hyggelige og positive tilbakemeldinger på våre tolkninger.

Takk til Jorun Marie for at du sa ja til å være produsent på plata vår, for din faglige dyktighet, for alle dine gode innspill, ditt varme engasjement og herlige humør.

Takk til Tor Magne for godlyd, husrom og hjerterom.

Takk til Ole Peder for at du stilte opp i studio på kort varsel – midt i elgjakta.

Takk til Trygve for fine bilder, nok en gang.

Takk til Anne for vakker tekst på engelsk.

Takk til Sigrid Bryn for varme, hjemmestrikkede votter.

Takk til Ta:lik som gir ut plata vår.

Takk til familie og venner som støtter og heier på oss.

Takk til alle som kommer på konsertene våre og som kjøper musikken vår.

1. Stjernesnø
2. Snø no i kveld
3. Nocturne
4. Jolekveld
5. Vinterspeilet
6. Det lufter lørda'n
7. Naturlig forklaring
8. Kjerringvise mot vinter'n
9. Hu Marja frå Nazaret
10. Besk trøst
11. Kva var ei vinternatt utan deg
12. Ser du de store liers land

